

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích, projednal ve veřejném zasedání konaném dne 12. listopadu 2014 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Davida Čejky a soudců Mgr. Petra Žandy a JUDr. Šárky Pfeiferové **odvolání obžalovaného** [REDACTED], nar. [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 5. srpna 2014, č.j. 4T 74/2014-493, a rozhodl **takto**:

*Z podnětu odvolání obžalovaného se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. a), b) tr. řádu **v celém rozsahu zrušuje** a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se nově **rozhoduje** tak, že se podle § 226 písm. c) tr. řádu obžalovaný [REDACTED] **zprošťuje obžaloby** pro skutky spočívající v tom, že*

1)

v období nejméně od [REDACTED] 2012 do [REDACTED] 2013, z počítače s IP adresami postupně [REDACTED] a [REDACTED] v prostředí výměnných sítí na internetu pod přezdívkou "[REDACTED]" z počítače umístěného [REDACTED] rodinného domu na adrese [REDACTED], [REDACTED], postupně nabízel prostřednictvím programu StrongDC++ verze [REDACTED] a programu DC++ verze [REDACTED] neoprávněně, bez souhlasu

držitelů autorských práv, jiným uživatelům v prostředí výměnné sítě [REDACTED] na internetu volně ke stažení autorským zákonem chráněná díla a to digitalizované audio (hudební díla), jež podrobně specifikuje podaná obžaloba, přičemž výše popsaným jednáním porušil nejméně ustanovení § 12, odst. 1, § 14, odst. 1 zák. č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů, v platném znění a zasáhl tímto způsobem neoprávněně do práv autorů a držitelů autorských práv, zastoupených na území České republiky organizacemi Česká národní skupina Mezinárodní federace hudebního průmyslu, IČ: 00552518, se sídlem Slavíkova 1608, Praha-Praha 2, Česká protipirátská unie, IČ: 45768706, se sídlem Pobřežní 285, Praha a Intergram, nezávislá společnost výkonných umělců a výrobců zvukových a zvukově-obrazových záznamů, o.s., IČ: 00537772, se sídlem Na Poříčí 1066, Praha,

2)

v blíže nezjištěném období a to do [REDACTED] 2013, z počítače s IP adresami postupně [REDACTED] a [REDACTED] v prostředí výměnných sítí na internetu umístěného v [REDACTED] rodinného domu na adrese [REDACTED], postupně nabízel prostřednictvím programu uTorrent verze [REDACTED] neoprávněně, bez souhlasu držitelů autorských práv, jiným uživatelům v prostředí výměnné sítě BitTorrent na internetu volně ke stažení autorským zákonem chráněná níže uvedená díla a autorským zákonem chráněná níže uvedená díla na svém počítači neoprávněně užíval, a to díla:

a) software

- software s názvem: CorelDRAW Graphics Suite X4, software s názvem: CorelDRAW Graphics Suite X5 a software s názvem: CorelDRAW Graphics Suite X6, kdy držitelem autorských práv k výše uvedeným počítačovým programům je společnost Corel Corporation and Corel GmbH, se sídlem Carling Ave 1600 Ottawa, Canada, která je v České republice zastoupena společností Jiří Jakubka - Software Security, IČ: 71043055, se sídlem Ciolkovského 860/12, Praha 6,

- software s názvem: ESET Smart Security [REDACTED] a software s názvem: ESET Smart Security [REDACTED], kdy držitelem autorských práv k výše uvedeným počítačovým programům je společnost ESET software spol. s r.o., IČ: 26467593, se sídlem Jankovcova 1037, Praha,

- software s názvem: MOBILedit! [REDACTED] Basic Edition a software s názvem: MOBILedit! [REDACTED] Basic Edition, kdy držitelem autorských práv k výše uvedeným počítačovým programům je společnost Compelson Trade, s.r.o., IČ: 48591106, se sídlem Na Žertvách 2196, Praha,

- software s názvem: Microsoft Windows 7 Ultimate, software s názvem: Expression Studio 4 Ultimate, software s názvem: Microsoft Office 2003 Professional, software s názvem: Microsoft Office 2010 Professional, kdy držitelem autorských práv k výše uvedeným počítačovým programům je společnost Microsoft Corporation, se sídlem One Microsoft Way Washington-Redmont, USA, software s názvem: Adobe Illustrator CS2, software s názvem: Adobe Photoshop CS2 a software s názvem: Macromedia Flash 8, kdy držitelem autorských práv k těmto počítačovým programům je společnost Adobe Systems Incorporated, se sídlem 345 Park Avenue, CA 95110-2704, San Jose, USA, které jsou v České republice zastoupeny advokátní kanceláří Voborník, Nigrini, Kipiel, se sídlem Kladská 1489/5, Praha 2 - Vinohrady,

- software s názvem: PC Translator [REDACTED], kdy držitelem autorských práv k výše uvedenému počítačovému programu je společnost LangSoft,s.r.o., IČ: 25349678, se sídlem 225, Korytná,

- software s názvem: Počítačový atlas Automapa ČR [REDACTED], kdy držitelem autorských práv k výše uvedenému počítačovému programu je společnost KROB software s.r.o., IČ: 26857162, se sídlem Technologická 372, Ostrava,

- software s názvem: 2HCS Fakturace [REDACTED], kdy držitelem autorských práv k výše uvedenému počítačovému programu je společnost 2H C.S. s.r.o., IČ: 25398989, se sídlem Dukelská 691, Kopřivnice,

- herní software s názvem: Call Of Duty, kdy držitelem autorských práv k těmto počítačovým programům je společnost Activision Publishing Inc., se sídlem Ocean Park Boulevard 3100 Santa Monica, která je v České republice zastoupena Rott, Růžička, Guttman, patentovou, známkovou a advokátní kanceláří, se sídlem Vinohradská 37/938, Praha 2,

- software s názvem Infomapa15 – Street Atlas ČR – Complete Edition, kdy držitelem autorských práv k tomuto počítačovému programu je obchodní společnost Trakm8 s.r.o., IČ: 25676105, se sídlem U Průhonu 1588, Praha 7,

přičemž k uvedenému software nedoložil originální instalační nosiče ani způsob, případně doklad o jejich nabytí, neoprávněně tak zasáhl do práva užít dílo ve smyslu § 12, s odkazem na ustanovení § 30, odst. 1, odst. 3 a s odkazem na ustanovení § 66, odst. 6 zákona č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů, v platném znění,

b) audiovizuální díla

filmové dílo s názvem: Star Trek: Hluboký vesmír devět (dílo uvedeno v roce 1993)

filmové dílo s názvem: Rock of Ages (dílo uvedeno v roce 2012),

filmové dílo s názvem: Horizont události (dílo uvedeno v roce 1997)

filmové dílo s názvem: Počátek (dílo uvedeno v roce 2010)

filmové dílo s názvem: Šéf na grilu (dílo uvedeno v roce 2011)

filmové dílo s názvem: Diktátor (dílo uvedeno v roce 2012)

filmové dílo s názvem: Vetřelec: Vzkříšení (dílo uvedeno v roce 2012)

filmové dílo s názvem: Serge Gainsbourg (dílo uvedeno v roce 2012)

přičemž výše popsaným jednáním porušil nejméně ustanovení § 12, odst. 1, § 14, odst. 1 zák. č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů, v platném znění, a zasáhl do práv autorů a držitelů autorských práv, zastoupených na území České republiky organizacemi Česká Protipirátská Unie, IČO: 45768706, se sídlem Sokolovská 24/37, Praha 8,

neboť nebylo prokázáno, že tyto skutky spáchal obžalovaný.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškození ČNS IFPI Mezinárodní federace hudební průmyslu, se sídlem Slavíkova 15, 120 00 Praha 2, INTERGRAM, se sídlem Na poříčí 27, 110 00 Praha 1, Česká protipirátská unie, se sídlem Sokolovská 37/24, Praha 8, Microsoft Corporation, se sídlem One Microsoft Way, Washington-Redmond, USA, Adobe Systémy Incorporated, se sídlem Park Avenue 345, 951 00 Californie-San Jose, USA, ESET software, s.r.o. se sídlem Jankovcova 1037/49, Praha 7, LangSoft, s.r.o., se sídlem Korytná 225, Korytná, 2HC.S, s.r.o., se sídlem Dukelská 69, Kopřivnice, Trakm8, s.r.o., se sídlem U Průhonu 1588/11a, Praha 7, Compelson Trade, s.r.o., se sídlem Na Žertvách 2196, Praha 8, Corel Corporation and Corel GmbH, Corporate Headquarters 16000 Carling Avese, Ottawa, ON, Canada a Activision Publishing Inc., odkazují se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný odsouzen pro přečin porušení autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi dle § 270 odst. 1 tr. zákoníku, za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v délce dvou let. Dále mu byl uložen trest propadnutí věci, a to počítače [REDAKCE] ([REDAKCE]) nezjištěné značky a výrobního čísla evidovaný pod [REDAKCE], číslo pečete [REDAKCE].

Dle skutkových zjištění okresního soudu se uvedeného jednání dopustil skutky popsanými shora ve výroku rozsudku.

Proti rozsudku pak podal včas odvolání obžalovaný, a to do výroku o vině i do výroku o trestu. Uvedl, že z důkazů provedených okresním soudem nelze spolehlivě usuzovat, že skutek spáchal obžalovaný a dokonce nelze usuzovat ani to, že skutek byl spáchán prostřednictvím zařízení ve vlastnictví obžalovaného. Pokud jde o závěry znaleckého posudku, ten je vypracován pro zkoumané zařízení s IP adresou naposledy [REDAKCE], zatímco v rozsudku okresního soudu jsou uvedeny IP adresy postupně [REDAKCE] a [REDAKCE], které nejsou v rozsahu celého znaleckého posudku zmíněny v žádné souvislosti. Znalecký posudek tedy neuvádí skutečnosti, které prokazují vinu obžalovaného dostatečně určitě a přesně, tak, aby skutek nemohl být zaměněn s jiným. Okresní soud se v rámci odůvodnění zabývá IP adresami pouze v obecné rovině. IP adresa je jedinečná adresa koncového zařízení v síti internet, díky níž jednotliví účastníci internetu mezi sebou mohou komunikovat. Navíc IP adresu si nepřiděluje počítač sám, ale ta je mu přidělována tzv. DHCP serverem, zpravidla vlastněným poskytovatelem internetového připojení, přes který počítač komunikuje do sítě internet. Soud pak zcela rezignoval na jakékoliv smysluplné odůvodnění svých úvah vedoucích přesvědčivě k závěru, že uvedené IP adresy byly přiděleny předmětnému počítači, u nějž byla nakonec znaleckým zkoumáním zjištěna odlišná IP adresa. Soud ani neuvádí, jaký že to program měl vlastně dynamicky přidělovat IP adresy, jestliže byl skutečně nějaký takový program v PC nainstalován. Žádný takový program tam nainstalován nebyl a ani být nemohl. Žádný důkaz k prokázání popisu skutku v podobě definice zařízení prostřednictvím IP adres v řízení nebyl proveden. Stejně tak nebyl proveden žádný důkaz k časovému zařazení skutku, tedy jak okresní soud dospěl k závěru, že skutek byl spáchán v žalovaném období. V popisu skutku je uvedeno, že obžalovaný nabízel a užíval autorským zákonem chráněná díla. Ze znaleckého posudku však vyplývá, že po zapnutí PC nedošlo k automatickému nabízení děl v rámci programu Strong DC++, resp. DC++ či uTorrent, právě naopak. Z odůvodnění rozsudku však nelze zjistit žádnou úvahu, natož odkaz na jakýkoliv důkaz, z něhož by vyplynulo, že vůbec kdy byl ve vymezeném časovém období některý sdílecí program zapnut za současného připojení k internetu, tedy že by skutečně došlo k nabízení autorských děl třetím osobám – ostatním uživatelům sítě internet v rámci komunity DC či Bit Torrentu.

V další části odvolání pak obžalovaný namítá, že vzhledem k tomu, že domovní prohlídce nebyla přítomna nezúčastněná osoba, jak vyžaduje § 85 odst. 2 tr. řádu, nelze procesně použít jako důkaz ani zajištěný počítač ani protokol o domovní prohlídce a jedná se o nezákonný důkaz. Sám okresní soud neprovedl výslechy svědků [REDAKCE] a [REDAKCE], když nepoužitelnost jejich svědeckých výpovědí vyplývá z nedodržení základního atributu nezúčastněnosti osoby při úkonu domovní prohlídky. Soud dále v rámci svého odůvodnění uvádí, že vlastnictví vydávaného počítače obžalovaný potvrdil v rámci domovní prohlídky. Protokol o domovní prohlídce je však nezákonným důkazem, nejen pro absenci nezúčastněné osoby, ale zejména z důvodu, že obžalovaný nebyl poučen o svých právech, zejména o právu nevypovídat. Domovní prohlídce musí podle § 84 tr. řádu předcházet výslech, ten však proveden nebyl. Neodkladnost věci nebyla dána, obžalovaný byl domovní

prohlídce přítomen a jeho výslech mohl být a měl být proveden. Všechny důkazy související s domovní prohlídkou jsou tak nezákonné a procesně nepoužitelné.

Obžalovaný dále namítá, že prostor, který okresní soud označil jako prostor užívaný obžalovaným, obžalovaný sice obývá, ale nikoli bezvýjimečně. Předmětný rodinný dům obývá trvale pět osob, přičemž dočasně v prostoru pobývají i další osoby, a to nejen další členové rodiny, ale i přátelé, známí, apod. Navíc tento prostor není nikterak zajištěn proti vstupu třetí osoby a nelze proto vyloučit, že se zde vyskytují i další osoby kromě osoby obžalovaného. Obžalovaný pak vyslovil zásadní nesouhlas s argumentací okresního soudu v tom směru, že instalace jakéhokoliv programu mohla být provedena i jinou osobou odlišnou od osoby obžalovaného s jeho vědomím. Obžalovaný nesouhlasí s tím, že by veškerá činnost s předmětným PC zařízením byla prováděna s jeho vědomím. V prostředí ČR není obvyklé, aby každý jednotlivý člen domácnosti měl pouze jeden počítač, který by výlučně užíval pouze on, naopak takový počítač slouží pro potřeby celé rodiny. Navíc zabavený počítač byl počítačem stolním, jehož základní charakteristikou je pevné spojení s určitým místem a nemůže tak být pod permanentní kontrolou obžalovaného. Stejně tak považuje za liché i tvrzení okresního soudu o tom, že trestných jednání se obžalovaný dopouštěl pod přezdívkou [REDAKCE]. Z žádného důkazu nelze usuzovat na vinu obžalovaného. Okresní soud nenabídl žádné důkazy prokazující spojení uživatele [REDAKCE] s osobou obžalovaného. Podobně nelze uzavřít ani to, že by instalaci programů bez dokladů o jejich původu provedl obžalovaný.

V další části odvolání pak obžalovaný rozebírá právní kvalifikaci jednání a poukazuje na to, že dle ustálené judikatury je software vnímán jako nehmotný výsledek autorovy tvůrčí činnosti a s ohledem na tento výklad nelze obžalovanému přičítat zpřístupňování díla v hmotné podobě, pokud samotný předmět zpřístupňování je nehmotnou entitou.

V závěru odvolání pak obžalovaný konstatuje, že okresní soud uvedl, že obžalovanému musí být přičítáno i takové jednání, které by částečně mohlo být vykonáno jinými osobami s jeho vědomím. Obžalovanému je dle závěru soudu kladeno za vinu sdílení a užívání, nikoliv instalace či stažení programu a software. Okresní soud tak trestní odpovědnost obžalovaného redukuje pouze na skutečnost, že se tak mělo dít na jeho počítači a s jeho vědomím, čímž zcela popírá samou definici skutkového vymezení trestného činu, jak je mu kladen za vinu a celé rozhodnutí tak činí vnitřně rozporným a nepřezkoumatelným. Pokud tedy okresní soud není schopen prokázat konkrétní jednání jednoho konkrétního člena domácnosti, musí obžalovaného zprostit, jinak by porušil zásadu in dubio pro reo. Závěrem navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen a obžalovaný byl podle § 226 písm. a) tr. řádu obžaloby zproštěn.

Krajský soud z podnětu podaného odvolání ve smyslu ustanovení § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, jež jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného je důvodné.

Okresní soud ve věci vykonal řadu důkazů nutných pro zjištění skutkového stavu věci, přičemž tyto důkazy zhodnotil jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, některé důkazy neprovedl, nicméně pochybil, pokud při jejich vyhodnocení dospěl k závěru, že obžalovaný svým jednáním naplnil skutkovou podstatu žalovaného přečinu porušení autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi dle § 270 odst. 1 tr. zákoníku.

Krajský soud doplnil důkazní řízení o výsledch obžalovaného, který odmítl obvinění v celém rozsahu. Uvedl, že on dané programy do počítače neinstaloval, s počítačem neumí na takovéto úrovni vůbec pracovat a rozhodně nesdílel žádná díla a ani neumožňoval jejich sdílení jiným uživatelům internetu. Dále uvedl, že počítač je umístěn v pracovně, kam má přístup nejen on, ale všichni ostatní členové domácnosti a dále i další osoby, jako jsou příbuzní, známí, apod. Pokud jde o vlastnictví počítače, uvedl, že v podstatě neví, kdo je jeho vlastníkem a kdo jej platil, zda to nebylo z prostředků firmy. Dále pak uvedl, že při domovní prohlídce s ním nebyl prováděn výslech v tom směru, jak je protokolováno, nepamatuje si, že by se ho někdo na dané skutečnosti ptal a rozhodně nebyl před výslechem u domovní prohlídky ze strany policejního orgánu poučen o svých právech.

Krajský soud po takto doplněném dokazování v kontextu dalších důkazů, které provedl okresní soud, dospěl k závěru, že vina obžalovaného nebyla jednoznačně prokázána a ani další doplnění důkazního řízení by na daných závěrech nemohlo nic změnit. Všechny zásadní důkazy provedeny byly a jiné důkazy, které by mohly eventuálně vnést jasno do celé situace, již provedeny být nemohou, což se odvíjí zejména od toho, že domovní prohlídka, která byla v dané věci provedena, nebyla realizována zcela zákonným způsobem.

Obžalovaný v přípravném řízení odmítl k věci vypovídat, hlavního líčení se neúčastnil a u veřejného zasedání pak popřel, že by se uvedeného jednání dopustil. Všichni ostatní spříznění členové jeho domácnosti, kteří s ním na uvedené adrese trvalého bydliště bydlí, pak využili svého práva a k věci nevypovídali. Okresní soud tak vystavěl vinu obžalovaného pouze na výsledku domovní prohlídky a závěrech znaleckého posudku z oboru kybernetiky, jakož i na listině, že to byl obžalovaný, kdo uzavíral za společnost Kristen, a.s. smlouvu o poskytování datových a telekomunikačních služeb využívaných v domě čp. ■■■■■■■■■■ v ■■■■■■■■■■ přičemž dospěl k závěrům, které však nelze považovat za opodstatněné a prokazující vinu obžalovaného. Okresní soud v podstatě postavil vinu obžalovaného na tzv. „kolektivní odpovědnosti“, s tím, že pokud on byl vlastníkem počítače, který byl v rámci domovní prohlídky zajištěn, musely se všechny úkony, které mu jsou kladeny za vinu, díť s jeho vědomím. Takové závěry okresního soudu jsou naprosto nepřezkoumatelné a zcela odporující současné trestní odpovědnosti zakotvené v trestním zákoníku, která je postavena na odpovědnosti jednotlivce, nikoliv kolektivu. Ani z jednoho z provedených důkazů nevyplývá, že by to byl právě obžalovaný, kdo nejen dané programy do počítače instaloval, ale kdo by je využíval, sdílel je a nabízel je neoprávněně k užívání dalším osobám bez souhlasu držitelů

autorských práv. Z provedených důkazů, především znaleckého posudku z oboru kybernetiky, vyplývá, že na daném počítači byly nainstalovány softwary bez prokázání jejich původu a dále že tam byly nainstalovány programy Strong DC++, DC++ a dále program uTorrent, které sloužily k nabízení zejména digitalizovaného audia, ale i audiovizuálních děl bez souhlasu držitelů autorských práv, ale sloužily i k neoprávněnému užívání autorským zákonem chráněných děl, avšak ani tímto důkazem nebylo prokázáno, že by se daného jednání dopustil právě obžalovaný.

Předně nebylo prokázáno, že by to byl právě obžalovaný, kdo v žalovaném období daný počítač využíval k dané činnosti, nebyly ztotožněny ani IP adresy, které jsou v popisu skutku, když jak správně namítl obžalovaný, tak poslední IP adresa zjištěná v počítači, který byl zajištěn v rámci domovní prohlídky, je IP adresa zcela jiného označení a nebylo žádným důkazem podloženo, že by skutečně právě obžalovaný v žalovaném období užíval označené IP adresy, když v domácnosti se pohybovalo více osob a nebylo vyvráceno ani to, že do domu měly přístup i jiné osoby, které rovněž mohly počítač využívat. Rozhodně nelze souhlasit s okresním soudem, že by bylo možné vinu obžalovaného postavit pouze na tom, že on je vlastníkem počítače, on jej vydal a v podstatě tak odpovídá za všechny úkony a činnosti, které jakákoliv jiná osoba od obžalovaného odlišná na počítači vykonávala. Tímto způsobem nelze dovodit trestní odpovědnost jedince, ale je třeba ve smyslu zásad trestního řízení mu jeho trestní jednání prokázat bez jakýchkoliv pochybností. Tak se v daném případě nestalo.

Jak vyplývá ze závěrů znaleckého posudku z oboru kybernetiky, tak vzhledem k tomu, že v systémových složkách zkoumaného program Strong DC++, který byl použit pro sdílení dat v síti Direct Connect, nebyly uloženy žádné záznamy, není možné určit, která data, jak často a kým byla stažena. Lze tedy konstatovat, že za pomoci výše uvedeného programu bylo uživatelem staženo přibližně 5,863 GB a ze sdílených složek bylo jiným uživatelům sítě Direct Connect umožněno stáhnout přibližně 20,02 GB dat. Ani tyto skutečnosti však neumožňují učinit jednoznačný závěr, že to byl právě obžalovaný, kdo by se uvedeného jednání dopustil a už vůbec nelze dovodit, jaká konkrétní díla měl nabízet ke stažení na internetu.

Pokud jde o průběh domovní prohlídky a přítomnost nezúčastněné osoby, které jsou rovněž jednou z významných námitek v odvolání obžalovaného, pak krajský soud musí konstatovat následující skutečnosti.

Domovní prohlídka byla nepochybně povolena zcela zákonným způsobem a důvody pro nařízení domovní prohlídky v dané době existovaly, nicméně samotná realizace domovní prohlídky již zcela zákonným způsobem neproběhla a nelze z ní proto čerpat důkazy pro další řízení. Předně je třeba souhlasit s námitkou, že nezúčastněnou osobou by neměla být osoba jakkoliv „spřízněná“ s orgány Policie ČR, které domovní prohlídku vykonávají. Již ze samotného označení „nezúčastněná osoba“ lze dovodit, že by se mělo jednat o osobu, která není na věci nikterak zainteresovaná a to ve vztahu k žádné ze stran, tedy ani té, které se domovní prohlídka týká, ani té, která domovní prohlídku provádí.

Pokud tedy byla jako nezúčastněná osobě přizvána zapisovatelka policejního orgánu, ani to nelze považovat za zcela nezávislou osobu, neboť i když nemusí mít osobní vazby na kolegy, kteří domovní prohlídku vykonávají, přesto jde o pracovníci policejního orgánu, která se ze své pozice nepochybně s řadou policistů zná a již tato skutečnost může vzbuzovat pochyby o tom, že se jedná o osobu nezúčastněnou. Smyslem přibrání nezúčastněné osoby je v případě pochybností o náležitém provedení úkonu včetně jeho zákonnosti takovou osobu ke způsobu a okolnostem provedení domovní prohlídky vyslechnout jako svědka, což je problematické při přibrání osoby spřízněné s policejními orgány, byť jde o zapisovatelku, avšak i ona by mohla vypovídat proti svým spolupracovníkům či dokonce nadřízeným.

Nicméně významnějším a daleko závažnějším pochybením byl způsob provedení výslechu obžalovaného před zahájením domovní prohlídky ve smyslu ustanovení § 84 tr. řádu. V daném případě nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by daný úkon měly činit neodkladným, tedy v tom smyslu, že by předchozím výslechem obžalovaného (v té době podezřelého) mohlo dojít ke zmaření účelu domovní prohlídky, např. smazáním dat z počítače, apod., neboť za situace, kdy dům již byl pod dohledem policejních orgánů, tato obava nehrozila. Proto nic nebránilo tomu, aby policejní orgán řádným způsobem provedl výslech obžalovaného (v té době podezřelého), když z ustálené judikatury k § 84 tr. řádu vyplývá, že na výslech se vztahují stejná ustanovení trestního řádu upravující způsob vedení výslechu jako je tomu i v jinak konaných případech výslechu obviněných či podezřelých osob. Tudíž podezřelá osoba měla být především náležitě poučena o svých zákonných právech, mezi která patří i možnost odepřít výpověď. Protokol by měl obsahovat náležitosti, které má protokol mít a není přitom vyloučeno, aby tvořil součást protokolu o domovní prohlídce. V tomto případě je v protokolu o domovní prohlídce uvedeno, že výslech proveden byl, avšak zcela absentuje poučení obžalovaného (podezřelého) o jeho právech a o možnosti odepřít výpověď. Jeho vyjádření k vlastnictví počítače a instalaci programů, jakož i k jejich využívání, je proto pro následné trestní řízení zcela nepoužitelné, neboť nebylo provedeno zákonným způsobem. Jak vyplývá i z rozhodnutí Ústavního soudu ČR (viz ÚS 12/1999), tak výslech před provedením domovní prohlídky je nepochybně procesním úkonem a jako takový podléhá režimu a podmínkám trestního řádu (§ 55 odst. 1 tr. řádu) a o něm jako o řádném procesním úkonu platí, že musí být v přiměřené formě a obsahu protokolárně podchycen, nadto výslech před provedením domovní prohlídky jako vážného zásahu do ústavně zaručeného základního práva, má v případě dobrovolného vydání věci v průběhu tohoto výslechu tento zásah odvrátit. Nelze proto předběžný výslech jako zákonem předpokládaný, a proto také nezbytný procesní úkon nahradit jakoukoli konverzací vedenou mimo protokol a tudíž mimo vlastní procesní úkon.

Z citace shora uvedeného rozhodnutí Ústavního soudu tedy vyplývá, že předchozí výslech před provedením domovní prohlídky je nezbytným procesním úkonem, který v případě dobrovolnosti vydání věci ze strany podezřelé osoby měl odvrátit provedení domovní prohlídky. Proto pokud proběhla nějaká konverzace mezi

policejním orgánem a tehdy podezřelým obžalovaným, pak takový obsah konverzace nemůže nahradit řádným způsobem provedený procesní výslech obžalovaného, a proto veškerá sdělení obžalovaného tímto neprocesním způsobem provedená a zachycená nelze v dalším důkazním řízení využít. Okresní soud tedy neměl vycházet ze zjištění, která vyplývají z uvedeného protokolu o domovní prohlídce.

Narozdíl od okresního soudu je však krajský soud toho názoru, že okresnímu soudu nic nebránilo v tom, aby vyslechl v pozici svědků [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří se domovní prohlídka účastnili, avšak mohl je vyslechnout pouze k průběhu domovní prohlídka, tedy k tomu, jak probíhala, zda byl obžalovaný před zahájením výslechu poučen a jak probíhaly další úkony domovní prohlídka, nikoliv však k tomu, jakým způsobem se obžalovaný v rámci předběžného výslechu vyjádřil, neboť nezákonnost tohoto úkonu nelze nahrazovat výpověďmi jiných osob podílejících se na realizaci domovní prohlídka. Nicméně absence poučení obžalovaného před zahájením domovní prohlídka plyne ze samotného obsahu protokolu o domovní prohlídce, kde o této skutečnosti není žádná zmínka a sám obžalovaný ve své výpovědi popřel, že by byl ze strany policejního orgánu před zahájením tohoto výslechu náležitě poučen. Proto ani v tomto směru již není třeba dané svědky vyslýchat.

Vzhledem k tomu, že sdělení obžalovaného, které je zachyceno v protokolu o domovní prohlídce, nelze použít a vzhledem k tomu, jak vypovídal u veřejného zasedání, nebylo najisto postaveno, kdo je vlastníkem uvedeného počítače a už vůbec nebylo prokázáno, že by to byl právě obžalovaný, kdo na počítač nainstaloval nelegálně opatřené software či programy DC++ a neoprávněně a bez souhlasu držitelů autorských práv v prostředí výměnné sítě citované soubory nabízel volně ke stažení. Při respektování základní zásady trestního řízení „v pochybnostech ve prospěch obžalovaného“ („in dubio pro reo“), tak nezbylo, než z podnětu odvolání obžalovaného napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. a), b) tr. řádu zrušit a obžalovaného podle § 226 písm. c) tr. řádu zprostit obžaloby, neboť nebylo prokázáno, že skutek, který byl v obžalobě popsán, spáchal právě obžalovaný.

Vzhledem ke zprošťujícímu výroku pak byly všechny poškozené společnosti podle § 229 odst. 3 tr. řádu odkázány se svými nároky na náhradu škody na občanskoprávní řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat dovolání. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se odvolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda jej podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Pardubicích dne 12. listopadu 2014

JUDr. David Čejka v.r.
předseda senátu

zpracovala:

██

Za správnost vyhotovení:

████████████████